

#57. Petrus Camper's Declaration in the Trustee Commission of the City and County Academy, on the 22nd of May 1773.

Verklaaring van Petrus Camper gedaan in de Commissie der Edelmog. Heeren Curatoren van de Acad. Van Stad en Lande, den 22 May 1773. Groningen, 1773.

**Verklaaring van PETRUS CAMPËR
gedaan in de Commissie der EDEL-
MOG: HEEREN CURATOREN
van de ACAD: van STAD EN LAN-
DE. den 22 May 1773.**

EDELE MOGENDE HEEREN!

Als ik laast leden 15 May 1773 de Eer hadde van UEDELMOG: te hooren de zoo byzondere, huytengewone, als luyfteryke aanbiedingen, welke UEDELMOG: de goedheid hadden my voor te stellen, om my te doen afzien van het voorneemen, welke ik de vreiheid gebruykt hadde UEDELMOG: door eenen brief den 20 April 1773. uit s'Gravenhagen aller eerbiedigst mede te deelen: en op my genoomen hadde, in gevolge UEDELMOG: nadrukkelyk verzoek, dezelve op het Earnigtigst in overweeginge te neemen, ten cynde op eenen naderen, te bepaalen tyd, welke op beden gevallen is, my te konnen verklaaren, zal ik de eer hebben thans aan dat verzoek te voldoen.

De gunstige voorstellingen, welke UEDELMOG: de goedheid hadden my op zulk eene verplichtende wyze te doen, behelsden deeze twee inderdaat groote voordeelen: om my van zommige bezigheden, welke andersints de plicht van my vorderde, te ontheffen, en daar door my meerder tyd te verschaffen om de opvoeding myner kinderen gemakkelyker te konnen bevorderen, en ten anderen om door het vermeederen van eertytels my verders aan te moedigen.

Hoe voortreffelyk, en verheven deeze beide aanbiedingen ook waren, heb ik de vreiheid gebruykt in de laaste byeenkomste dezelve allereerbiedigst van de hand te wyzen; meenende verplicht te zyn UEDELMOG: niet te moeten op houden, nog derzelve bezigheden onnoodig vermeederen.

Het

Het zy my geoorloofd **UEDELMOG:** te mogen verzeekeren, dat niets myne eigenliefde, niets mynen dorst naar roem immer sterker vleijen konde, dan myne poogingen, en aangewende vlyt, gedurende myne roeping aan deeze Hooge Schoole, op zulk eene luifteryke, en doorslaande wyze gekroond te zien door **UEDELMOG:** en wel te sterker, daar het zyne **DOORL. HOOGH.** onzen Hoog-Geachten **ERFSTADHOUDER** in de betrekking als Curator Primar. van deeze Academie behaagd hadde, het doen van voordeelige aanbiedingen met zyne Vorstelyke goedkeuring te vereeren.

Waren de veelvuldige redenen die ik hebbe om Friesland boven dit gemeene best te kiezen niet zoo wezenlyk, ik zoude nimmer haaken naar verandering; en als ik de dankbaarheid te raade ging, welke in mynen boezem zoo sterk geworteld is, zoud ik nimmer eene andere inwooning behooren te verkiefen. Als leeraar immers heb ik van **UEDELMOG:** allerleye gunsten genooten, en allerley bescherming; myne mede broeders hebben my hunne vriendschap vereerd; de studerende jeugd heeft my op de handen gedraagen! De overigheid van deeze aanzienelyke Stad heeft my met het **Physicaat** beschonken! De inwoners van deeze Stad niet alleen, maar van de gantsche Provincie durf ik zeggen, hebben my de innemendste blyken gegeven van het genoegen, 't welke zy hadden over myn gedrag, en inzonderheid over mynen arbeid! Als ik deeze streefende bewyzen van achting, van genegenheid, en van yver beschouwe, voele ik my aangedaan.

Ik kan aan zoo veele gunsten niet beantwoorden, dan met een diep gevoel van erkentenis, en dat zelfde gevoel verplicht my te herhaalen in de tegenwoordigheid van **UEDELMOG:** 't gene ik meer dan eens elders gedaan hebbe, dat ik nimmer tien jaaren met meerder genoegen hebbe door gebragt! en dat de vermoeidheid, welke my myne geduurige arbeidzaamheid veroorzaakte zoo spoedig ophieldt als ik heur gewaar wierd, vooral als ik de toejuiching beschouwde, daar men my zoo ongeveinsd mede vereerde.

Gesteld **EDELM. HEEREN!** de redenen die ik hebbe om myn ontslag te verzoeken waren zoo zaakelyk, en zoo gewichtig niet, als ik
ik

Ik nogthans meene dat zy zyn, ik zoude niet alleen blijven, maar nimmer gedacht hebben aan zulk een verzoek; ik zoude voorzeker nooyt getracht hebben mynen arbeid te verminderen.

Arbeid, geduurige bezigheid, en aan mynen plicht als mensch te voldoen, zyn by my genoegens, die alles overtreffen! en door vlyc roem te verwerven het grootste toppunt van vermaak, 't welke ik immer begeerde.

Zoud ik blijven, ik moest voorzeker niet minder doen; men vordert van de Hoogleeraars niet dan het gene zy gemakkelyk kunnen uitvoeren: UEDELMOG: hebben dat nooyt van my gevergd. Het zoude derhalven in my niet edelmoedig zyn, deeze plaatze te willen bekleeden, ende befolding te trekken zonder my zoo te kwytten als myne plicht vorderde.

Ik moet dan UEDELMOG: voor dit grootmoedig aanbod, en voor die gunst aller eerbiedigt bedanken.

UWE EDELMOGENHEDEN hebben my in de tweede plaatze aangeboden eertytels; en wel te meerder, om dat ik reets van den beginnen af aan UEDELMOG: heb te kennen gegeven, dat ik hoopte en verwachtde van UEDELMOG: grootmoedigheid van niet te zullen doen een aanbod van vermeerdering myner jaarwedde.

Van jongs af tot nu toe heb ik altoos geoordeeld, dat ik in ons gemeene best, en Vaderland geen grootfcher Tytel konde hebben, dan van Hoog-Leeraar aan eene der Hooge Schoolen. Ik hebbe niets gespaart om den zelven te verdienen: hoe verre ik daar in geslaagd hebbe past my niet te zeggen; dog deez dag zelf is daar om allerheuchelykst voor my, om dat het UWE EDELMOGENHEDEN behaagt, zelfs tegens myne verwachting, 'er zoo veel waarde op te stellen.

De eer die ik bedoel, en die ik altoos als myn grootst geluk zal rekenen, bestaat in het inwendig genoegen, 't welke my altoos verzellen zal, van voldaan te hebben aan de verwachting van myne Weldoeners en Beschermheeren, de Edelmoedige bezorgers van deeze Schoole, aan het waare welzyn der jeugd, en aan de gulle en goethartige inwooners van deeze Stad en Provintie.

Myne

Myne begeerte zig, derhalven, niet uytstreckende tot hoogerem rang, vind ik my verplicht om U EDELMOG: ook voor dat luyfterryk aanbod aller onderdaanigst, en eerbiedigst dank te zeggen.

Ik neeme de vryheid te besluyten met deeze verklaring, dat de opgenoemde twee voordeelen, hoe groot ik dezelve ook voor my zoo in betrekking als Vader, als van Leeraar beschouwe, niet opweegen tegens de zwaarwichtige redenen, die ik vermeene te hebben om myne Kinderen niet alleen in Friesland op te voeden, maar ook om de zorge te kunnen hebben over de dingen, welke tot myne huyshouding betrekkinge hebben.

Is het waar, dat het roemwaardig voor my is met zoo veel yver, en edelmoedigheid door U EDELMOG: aangezocht te worden tot het blijven bekleeden van myn ampt, of schoon U EDELMOG: niet slaagen in haare verwachting en verlangens; Het zal eene eeuwig duurende gedenk-zuyl zyn van den onbevooroordeelden yver, waar mede U EDELMOG: de Hoogleeraaren deezer Academie tracht aan te moedigen! zulk een voorbeeld, 't welke niet verborgen blyven kan, zal myne medebroederen te sterker aan zetten om onder de bescherming van UWE EDELMOGENHEDEN den luyfter der Academie te vermeerderen! En het zal zulke Grootmoedige Mecænatens nimmer ontbreken om Geleerden van den eersten rang aan hunne Academie te zien!

Ik besluyte myne verklaring EDELMOG: Heeren! met de uiterste dankbaarheid voor de Eer my door UWE EDELMOG: hier mede aangedaan, en neeme de vryheid nog deeze eene gunst van UWE EDELMOG: gehoorzaamst te verzoeken, van my tegens het eynde van dit Academisch jaar een kenteken te geeven van myn ontslag, en te vergunnen, dat ik op zulk een tyd, als UWE EDELMOG: zullen goed vinden, in de vergaderinge van UWE EDELMOG: myn afscheid mag neemen.

Groningen den 22 May 1773.

PETRUS CAMPER.